

רע"פ 4185/14 - שלומי גולן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4185/14

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

שלומי גולן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 25.5.2014, בע"פ 16264-02-14, שניתן על-ידי כב' השופטים א' טל - סג"נ; ז' בוסתן; ש' בורנשטיין

בשם המבקש:

עו"ד ניבה נקש

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' טל - סג"נ; ז' בוסתן; ש' בורנשטיין), בע"פ 16264-02-14, מיום 25.5.2014, אשר בגדרו נדחה ערעור על הכרעת הדין של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופט ח' טרסי), בת"פ 27640-12-12, מיום 22.7.2013, ועל גזר הדין (אשר ניתן על-ידי כב' השופטת ג' ציגלר), מיום 30.12.2013.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהחלטתי

עמוד 1

מיום 15.6.2014, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר, עד אשר תוכרע הבקשה לרשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בנוסף הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין הפרת תנאי שחרורו למעצר בית.

3. בגזר דין, מיום 21.1.2014, הדגיש בית משפט השלום בנתניה את המסוכנות במעשיו של המבקש, אשר נהג בשעה שרישיון הנהיגה שלו היה פסול, ותחת השפעת אלכוהול. כמו כן הודגש, כי מעשיו של המבקש מבטאים זלזול בחוק ובבית המשפט, דבר אשר נלמד גם מן ההפרות של תנאי השחרור למעצר בית. בית המשפט עמד על נסיבותיו האישיות של המבקש, וציין, כי על פי תסקיר שירות המבחן, בהתנהגותו של המבקש ניכר קושי ליטול חלק במסגרת טיפולית, וקיים סיכון לפשיעה חוזרת מצידו. כמו כן, אזכר בית המשפט את המלצת שירות המבחן להטלת "ענישה מוחשית ומציבת גבולות". בית משפט השלום נתן את דעתו גם לעבר התעבורתי המכביד של המבקש, ובכלל זה ביצוע עבירות של נהיגה ללא רישיון. נוסף על כך, במועד ביצוע העבירה היו תלויים ועומדים נגד המבקש, עונש מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים, בגין עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית (ת"פ 13755-11-11), וכן שלושה עונשים של פסילת רישיון על תנאי (ת"פ 13755-11-11; פ"ל 3558-06-11; פ"ל 606-11-10). לקולה, שקל בית המשפט את הודאתו של המבקש ואת צירוף התיקים, אשר הובילו לחסכון בזמן שיפוטי; את מעצר הבית הממושך בו שהה המבקש; את החרטה שהביע; ואת התוצאות החיוביות של בדיקות סמים שנערכו למבקש במסגרת שירות המבחן.

לאחר זאת, השית בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; הפעלת עונש מאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים, לריצוי במצטבר; פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים; הפעלת עונשי פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים, במצטבר; 8 חודשי פסילת רישיון על תנאי, למשך שלוש שנים; וקנס בסך 2,500 ש"ח. המשיבה ביקשה לחלט את הרכב אשר בו נהג המבקש, ובית המשפט דחה את הבקשה.

4. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין, באמצעות באת-כוחו הנוכחית, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. בין היתר, ביקש המבקש לחזור בו מהודאתו בכתב האישום המתוקן. בית המשפט דחה בקשה זו, מאחר שלא הוצגו בפניו "נסיבות חריגות" אשר עשויות להצדיק את חזרתו של המבקש מן ההודאה בשלב הערעור, והותיר את ההרשעה על כנה. בתוך כך נקבע, כי אין בסיס לטענתו של המבקש, לפיה לא היה מודע לאופן בו תוקן כתב האישום, עובר להודאתו. אשר לטענה בדבר "כשל בייצוג", צוין, בין היתר, כי באת-כוחו הנוכחית של המבקש, לא הציגה בפני בית המשפט את עמדתה של באת-כוחו הקודמת של המבקש, עו"ד גלית בלו, כפי הנדרש בטענות מסוג זה. לעניין העונש, קבע בית המשפט המחוזי, כי גזר הדין מבטא התחשבות ראויה במכלול הנסיבות לחומרה ולקולה, כפי שפורטו על-ידי בית משפט השלום. לפיכך, נדחה הערעור על שני חלקיו.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי נטען, כי הודאתו של המבקש בכתב האישום המתוקן התבססה על חוסר הבנה, ועל כן יש להתיר למבקש לחזור בו מהודאתו, להורות על ביטול הרשעתו, ולהחזיר את הדיון בעניינו לבית משפט השלום. בתוך כך נטען, כי הודאתו של המבקש בכתב האישום ניתנה מתוך לחץ שהפעילו עליו בני משפחתו, וכי באת-כוחו דאז לא הסבירה לו כראוי את משמעותה של ההודאה. לעניין חומרת העונש, נטען בבקשה, כי העונש שהושת על המבקש חורג באופן ניכר ממדיניות הענישה המקובלת. בין היתר, נטען, כי לא היה מקום להשית על המבקש עונש מאסר בפועל, כאשר מדובר בהרשעה ראשונה בעבירה של נהיגה בפסילה. ועוד הוסיף ונטען המבקש, כי חרף האמור בגזר הדין, "שום נתון לקולא לא נלקח בחשבון בעת גזירת עונשו".

דיון והכרעה

1. בפסיקתו של בית משפט זה חזרה ונשנתה ההלכה, לפיה לא על נקלה תינתן רשות ערעור "בגלגול שלישי". רק כאשר הבקשה לרשות ערעור מצריכה הכרעה בשאלה משפטית כבדת משקל, אשר חורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתגלה עיוות דין או אי-צדק כלפי המבקש, ייעתר בית המשפט לבקשה מעין זו (רע"פ 4081/14 אבדר נ' מדינת ישראל (19.6.2014); רע"פ 4070/14 פלונית נ' מדינת ישראל (17.6.2014); רע"פ 3364/14 מנצור נ' מדינת ישראל (9.6.2014)).

לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובנספחיה, מצאתי כי אין בטענותיו של המבקש דבר החורג מעניינים הפרטי, ולא מתעורר חשש לעיוות דינו. כיוון שכך, הבקשה לרשות ערעור איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה, כאמור, ודינה להידחות.

6. למעלה מן הצורך אציין, כי גם לגופן, דין טענותיו של המבקש להדחות.

לאחר שהודה המבקש בפני בית משפט השלום במיוחס לו, מנה בית המשפט את העבירות בהן הורשע המבקש, ובכללן – עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. בשלב זה, וגם מאוחר יותר, לא השמיע המבקש כל טרענה. התרחשות דומה אירעה גם ביום 30.12.2013, לעניין צירוף כתב האישום שעניינו הפרת הוראות חוקיות על-ידי המבקש. גם במועד זה, המבקש היה נוכח בדיון והודה בכתב האישום הנוסף. יתר על כן, בשלב הטיעונים לעונש, טענה באת-כוחו של המבקש דאז, עו"ד בלו, גם לעניין שיקולי הענישה בגין עבירות אלה. המבקש לא הלן על הרשעתו ולא טען כי נפל פגם כלשהו בהודאתו במיוחס לו.

7. בבקשה לרשות ערעור, טוענת באת-כוחו של המבקש, כי המבקש לא הבין את משמעות הודאתו. נטען בבקשה שלפניי, כי "המבקש כלל לא קיבל הסבר אודות ההליך המשפטי", ובהמשך נאמר כי "באת כוחו הקודמת הסתפקה במתן יעוץ לאקוני". הלכה למעשה, מדובר בטענה לכשל בייצוג. טענה זו כבר נדחתה על-ידי בית משפט קמא, אך בבקשה לרשות ערעור נטען, כי שגה בית משפט קמא באומרו כי עמדתה של עו"ד בלו לא הונחה בפניו.

בטענותיו של המבקש אין כל ממש. הודאותיו של המבקש בכתבי האישום היא ברורה, ובנסיבות העניין, הטענות לקיומה של חוסר הבנה הן עמומות וקלושות, לכל היותר. כידוע, לא די בהעלאת טענה בעלמא בדבר "כשל בייצוג", ויש להראות כי נגרם לנאשם עיוות דין של ממש, כתוצאה מן האופן שבו התנהל ייצוגו (ראו, למשל, רע"פ 8094/12 אבו

טיר נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 ואילך (7.1.2014)). בבקשה שלפני לא עלה בידו של המבקש להראות כי כך הם פני הדברים. יתרה מכך, ובניגוד לאמור בבקשה, הלכה למעשה עמדתה של עו"ד בלו איננה מצויה בפנינו, גם לא בשלב זה. כל שישנו הוא פניה שנשלחה על-ידי באת-כוחו הנוכחית של המבקש לעו"ד בלו, בבקשה לקבל את תגובתה להודעת הערעור. פניה זו נעשתה רק ביום 21.5.2014, היינו ימים ספורים בלבד בטרם מועד הדיון בערעור בבית המשפט המחוזי. לא זו אף זו, האופן בו מנוסחת הפניה לעו"ד בלו מלמד, כי היא נעשתה רק לאחר שהמשיבה פנתה לעו"ד בלו. בנסיבות אלה, קשה לומר כי באת-כוחו הנוכחית של המבקש מיצתה את הניסיון להשיג את תגובתה של עו"ד בלו, לטענה בדבר כשל בייצוג (ראו והשוו: ע"פ 8868/11 בגימוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 29 (23.8.2012)).

8. משנדחתה הטענה לכשל בייצוג, לא מצאתי כי נפל פגם בהודאתו של המבקש, וודאי שאין בנמצא "נסיבות חריגות", אשר בכוחן לאפשר חזרה מהודאה בשלב הערעור (ראו, בהקשר זה, רע"פ 5989/13 ביטון נ' מדינת ישראל, בפסקה 19 (4.3.2014); ע"פ 8593/12 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (20.6.2013); ע"פ 9145/11 מרעי נ' מדינת ישראל, בפסקאות י-יב (1.5.2013)).

9. גם לעניין העונש שהושת על המבקש, אינני רואה כל מקום להתערבות בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות. כידוע, השגה על חומרת העונש אין בכוחה להצדיק מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים אשר בהם העונש שהושת על המבקש סוטה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 3262/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2014); רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (8.5.2014); רע"פ 617/14 לוי נ' מדינת ישראל (4.3.2014)). בנסיבות העניין, העונש שהושת על המבקש איננו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה. זאת, בהתחשב בכך שמדובר בהרשעה בצבר עבירות, ובהן עבירות אשר חומרתן ניכרת, ונשקפת מהן סכנה לציבור. לכך הצטרפו עבר תעבורתי אשר נזקף לחובתו של המבקש; עונשי מאסר ופסילת רישיון שהיו תלויים ועומדים נגדו במועד ביצוע העבירה; וכן המלצה של שירות המבחן לענישה "מוחשית ומציבת גבולות", כאמור. לצד אלה, נתן בית משפט השלום את דעתו לנסיבות מקלות, כמפורט בגזר הדין. בהינתן כל זאת, העונש אשר הושת על המבקש מבטא התחשבות ראויה במכלול השיקולים הרלוונטיים, ואינני סבור כי נפל בגזר הדין פגם כלשהו.

10. לאור האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

נוכח דחיית הבקשה, עיכוב הביצוע עליו הוריתי בהחלטתי מיום 15.6.2014, מבוטל בזאת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 14.7.2014, עד לשעה 10:00, בימ"ר הדריס או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשע"ד (22.6.2014).

ש ו פ ט